

[Arne Bjerregaard]

Da jeg vel respekterer de såkaldt venstreorienterede for deres holdning, men selvfølgelig ønsker en anden holdning i dette samfund, så har det altid været min målsætning at hindre, at vi andre skulle kaste regeringspartiet i armene på disse. Og jeg føler, at ved at afbryde et muligt samarbejde på vitale områder, så fremmer man netop det, som man ville undgå. Derfor kan jeg kun beklage, at CD i utide tager den stilling, som de tager til disse forhandlinger.

Men jeg er nødt til at sige til regeringen, at efter den stilling, som CD har taget i dag, er det tvivlsomt, om vi vil finde det nyttigt at fortsætte de forhandlinger, som vi hidtil har ført på dette område.

Mølgaard (DR):

Ordsprog taler vel ikke i enhver situation sandt, men jeg vil indlede med at henvise til ét. Der er noget om, at som man råber i skoven, får man svar. Jeg synes, at de, der er stærkt utilfredse med et vagt eller endog manglende svar fra ministerens side i dag, skal vende dette ordsprog et par gange i deres indre og overveje, om svarets karakter har en rimelig årsag.

Retsforbundet kan godt deltage i beklagelsen af, at regeringen ikke har indledt forhandlinger bredt om den kommende boligpolitik. Men vi er ikke helt så beklagende som forespørgerne. I hvert fald har vi en anden indgangsvinkel. Vi må erkende, at god forberedelse kan være på sin plads, og at der i hvert fald er brug for afgørende nytænkning, som måske kan kræve nok så megen tid, ikke blot af tekniske grunde. Dette at sadle afgørende om kan man vel nok forstå kan kræve tid, og er det det, der får sagen til at trække ud, skal vi fra retsforbundets side intet pres lægge på regeringen. Jeg skal endda erkende, at så længe regeringen ikke forhandler med de hidtidige boligforligsmakker om den fremtidige boligpolitik og forhandler med disse alene, ja, så sker der jo ingen særlige ulykker.

Til forespørgerne vil jeg gerne henvende et par bemærkninger. Forespørgslen er formulert enøjlet. Den ser på boligudgifterne isoleret, hverken på deres årsag eller sammenhæng med andre ting. Det er såmænd ikke et enestående fænomen, at fremskridtspartiet på denne måde optræder enøjlet; det gør man

også i mangfoldige andre henseender. Jeg skal fremdrage blot én anden enøjethed fra partiets side: når man taler om trækprocenter, så drejer det sig bare om at få trækprocenterne ned. Nu snakker vi boligudgifter, og så drejer det sig bare om at få dem ned. Sammenhængen – nå ja, den er der bare simpelt hen ikke. To gange enøjethed, hvor sigterne er forskellige, hvor de krydser hinanden og idémæssigt hverken er synkroniserede eller parallelle. Jo, vist er det skeløjet.

Hvad har man tænkt sig? – spørger man fra forespørgernes side regeringen. Det skal erkendes, at fremskridtspartiet har gjort sig tanker. De begunstigede skal begunstiges endnu mere; bare det ikke er noget, der har noget som helst almenyttigt sigte, så skal der begunstigelser til. Ligestillingsbegreber er ikke ganske retlinede hos fremskridtspartiet. De vil i realiteten slå skævt.

Fremskridtspartiet spiller ud med et dagsordensforslag, der vender sig imod en udvidelse af kapitalvindingsskatten. Så vidt, så godt. Retsforbundet er på ingen måde tilhænger af kapitalvindingsskatten. Men man siger videre i dagsordenen, at man under ingen omstændigheder vil være med til noget, heller ikke til værdistigningsafgifter. Man vil på ingen måde være med til at lægge dæmper på noget som helst af det, der forøger inflationen, boligudgifterne og skatteprocenterne mere end noget som helst andet, nemlig det fænomen her i landet, som hedder stigende jordpriser. Intet vil man røre dér. Vi må ubetinget afvise at være med til at gennemføre denne dagsorden, og vi tror egentlig ikke meget på mulighederne for hverken kommunikation eller forhandlinger med fremskridtspartiet på denne led. Men jeg vil godt erkende, at de første ord i dagsordenen med en afstandtagen fra kapitalvindingsskatten ligger også retsforbundet i betydelig grad på sinde. Kun den manglende skelnen mellem huse og jord, mellem samfundsskabt og privatskabt kapital betinger, at vi må afvise dagsordenen.

Vi finder, at forslagsstillerne opererer med et ejendommeligt ejendomsretsbegreb, men regeringen skal ikke regne med retsforbundets støtte til nogen udvidelse af en kapitalvindingsskat, der vil vanskeliggøre omsætning og dermed presse prisniveauet i vejret. Vi har set, at hvor kapitalvindingsskatten som en engangsafgift i forbindelse med om-